

Intet **Endringsforslag** var stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under **Forhandling**.

Ingen begærede **Ordet**.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 63 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille **Statsraadet**.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: **Uden Behandling** af Forslag til Lov om **Arbejdsretter** og **Enighedskamre**.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 1524—62. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1837 ff.)

Formanden (Høgsbro): Da Udvalgets Betænkning ikke har foreligget i den foreskrevne Tid, kan Sagen kun foretages med Tingets Samtykke. Hvis ingen forlanger Afstemning, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er altsaa givet, og vi gaa da til **Forhandling** af Sagen.

Uden for Betænkningen var intet **Endringsforslag** stillet.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede **Endringsforslag** fattes til **Forhandling** under et.

Ordføreren (Neergaard): Denne Sag var jo Genstand for en saa udførlig 1ste Behandling her i Tinget, at jeg haaber at kunne undgaa at trætte det høje Ting med ret mange almindelige Betragtninger over Lovforslagets Emne. Jeg kan i saa Henseende ogsaa henvide til den ret udførlige Betænkning. Det er jo noget, som ligger i Udvillingens Natur i vore Dage, at man har følt en vis Trang til at specialisere Retsplejen paa visse Omraader; det ligger naturligtvis dert, at alle Retsforhold blive mere og mere komplicerede nu til Dags, og derfor blive specielle Fagkundskaber mere og mere nødvendige paa visse specielle Omraader, hvor den almindelige juridiske Indsigt formentlig ikke kan slaa til. Det er jo som et Udtryk for den Tanke, at vi allerede

forlængst have faaet Sog- og Handelsretten, hvor særlig sagkundige Bistidere ere til Stede, og den har vist sig i Praksis at være fortræffelig. Der er vist ingen, der mere kunde tænke sig den Slags Sager afgjorte paa langt nær saa godt af almindelige Domstole som ved Sog- og Handelsretten. Vi ere ogsaa i saa Henseende gaaet videre ved Loven om Soretter i 1892. Det er ganske det samme Princip, som her er gennemført, og naar vi nu ville gøre et yderligere Skridt ved Oprettelsen af Arbejdsretter, er det noget, der paa ingen Maade sker uden Forarbejder, saa vel her i Landet som i Udlandet. I Udlandet har man i de fleste europæiske Lande høstet med denne Tanke og mange Steder ogsaa gennemført den, og man kan heller ikke sige andet end, at den i Praksis har vist sig at virke til det Formaal, der her er Tale om at fuldføre. Det sociale Spørgsmaals Betydning bliver jo klar for klar, ja Dag for Dag større, og ingen vil kunne undervurdere den Betydning, som det kan have, at der stables flere og flere Institutioner, som blive i Stand til at virke mildnende og tage Stødet noget af i de sociale Konflikter, som blive hyppigere og hyppigere. Som saadanne Institutioner mene vi, at haade Arbejdsretter og Enighedskamre ville kunne virke. Det første, der skal opnaas ved Arbejdsretter, er jo dette, at der skal kunne naas en hurtigere og mere praktisk Afgørelse for saadanne Retsstridigheder, der nu komme ind for de almindelige Domstole. Formentlig vil det fremgaa af Loven og af de **Endringsforslag**, vi have opstillet dertil, at det virkelig vil blive en hensigtsmæssigere og bedre **Forhandling** af de Retsstridigheder end den, man nu har, og navnlig maa der lægges Vægt paa det sagkundige Element, der kommer ind. Retov i vore Dage, hvor Arbejdskontrakter og Arbejdsædbaner ere saa uhyre forskellige i de forskellige Fag, hvor Kontrakterne ere blevne saa stærkt paavirkede af de faglige Stridigheder og de Overenskomster, der ere udgaaede af faglige Stridigheder, bliver det af langt større Betydning end før, at der sidder som Bistidere i en Ret, der skal afgøre Tvistigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, Mænd, der ere kendte med den Udvikling, der i det hele taget gør sig gældende paa disse Omraader, og ere kendte med Sædbanerne, som her spille en saa overordentlig stor Rolle, idet disse Retter mange Gange ville have mere at domme efter almindelig Sædvane i vedkommende Fag end efter kontraktmæssig fastslaaede Regler. Vi have dernæst ogsaa ment, at de kunde virke i social Henseende